

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XXVI. Munera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. XII.

*Mundus in omnibus patitur defectum.**Ex Veteri.*

Scotere capit vermibus. Ex. 16. 20. Man-
na in diem colligebatur; & si ultra diem
manebat, in vermes convertebatur. Sic, quid-
quid dulce, gloriosum, in Mundo est; si ultra
diem producit, nauseam generat, vermes pro-
ducit. Baeza t. 2. l. II. c. 7.

Defecerunt aqua Jordanis. Jos. 4. 7. Et
in obsidione Bethuliae. Judith. 7. 11. *defecerunt*
cisterna. *Defecerunt in vanitate dies eo-*
rum. Pl. 77. 33. *Defecit caro mea, & cor*
meum. Pl. 72. 26. *Defecit in dolore vita mea,*
Pl. 30. 11.

Fericho autem clausa erat. Jos. 6. 1. Jeri-
cho *defectus*, sive *luna*, interpretatur: signi-
ficat autem hunc Mundum mutabilitati, & de-
fectioni, obnoxium. S. Rupertus hic c. 10.

Panis defecit in sitarcius nostris. 1. Reg. 9.
7. O inopem, & medicum Mundum! omnia
ipsi defunt; & tamen omnia se habere jaclat.
Besseus D. 2. Epiph.

Nutriti illos cum jucunditate; dimisi an-
tem illos cum fletu, & luctu. Baruch. 4. 11.

Ex Novo.

Ostendit ei omnia regna Mundi. Matth.
4. 8. Vanitas harum prosperitatum temporalium
etiam ex hoc apparet; quod dicitur diabolus
in momento ostendisse Christo D. omnia regna
Mundi. Hinc illud Pauli 1. Cor. 7. 31. *prae-*
terit figura hujus Mundi. Diez. Mundi vani-
tas.

Lampades nostrae extinguuntur. Matth.
25. 8. Virgines fatuae habent parva vascula, nec

oleo replentur; sed etiam in parvis deficit. Syl-
veira in Joan. 4. 28.

Quia super pauca fuisti fidelis. Matth.
25. 21. Quae illa pauca? certe omnia illa, quae
in hoc Mundo pretiosissima aestimantur. Ra-
mirez in ep. 2. S. Hieron. notandum, quod om-
nia, quae in praesenti habemus, licet magna vi-
deantur, & plurima; tamen, comparatione futu-
rorum, pauca, & parva, sunt.

Villam emi &c. Luc. 14. 18. Nota: alter
villam, alter juga emit. Unde non mirum, si
fructus sequatur nullus in Mundo; cum vel
ager desit ementi boves, vel juga non
adsint possessori villae. Sanè qui villam emit,
emere, debuit & juga. Alterum semper Sæcu-
laribus deest: cui fortuna abundat, virtus de-
est. Si dives est, non prudens &c. Oliva l. 13.
Strom. hic.

Deficiente vino. Joan. 2. 3.

Ex Variis.

Quid vis? utrum amare temporalia, & tran-
sire cum tempore? an Mundum non amare,
& in æternum vivere cum Deo? S. August. tr.
2. in ep. S. Joan.

Quid potest Mundus promittere? quidquid
libet, promittat; fortassis castino morituro
promittit. Id. tr. 2. 16.

Vir opulentus, & principum favore mag-
nus, à quodam interrogatus, quid ad omnem
fortunam sibi deesse putaret? respondit: clavum
unicum, quo fortunam tam propitiam affigam,
nè avolet. Sed hactenus hic clavus nunquam est
reperitus. Drexelius Opusc. 7. Joseph. cap. 12.
§. 2.

Luna plena. Lem. *At citò deficit.* S. Ildo-
rus in Jos. 7. Luna Mundi hujus speciem te-
net: quia sicut luna menstruis completioni-
bus deficit; ita hic Mundus ad completionem
temporum currens, quotidianis defectibus ca-
dit. Picinelli.

TITULUS XXVI. MUNERA.

§. I.

Faciunt gratum.

Isaac amabat Esau, eò quòd de venatio-
nibus illius vesceretur. Gen. 25. 28. Digi-
nior erat Jacob, ob virtutis, & ingenii,
praestantiam. Escobar mir. Chr. t. 1. l. 10. Sect.
1. Obl. 5.

Accipe munusculum de manibus meis: sic
enim vidi faciem tuam, quasi viderim vul-
tum Dei. Gen. 33. 10. Quis ferreum pectus
mollescit, aegre vultum Esau mutavit in
divinum? oblata, & accepta munera. Arcones
Dis. 3. in II. c. 1.

Accidit, ut peccarent duo Eunuchi. Gen.
40. 1. & sequ. Ex quibus somniorum circum-
stantiis Joseph alterius fortunam conjicit, & al-
terius calamitatem? Unus munera largitus est:

& tradidi poculum Pharaoni. Alter non est
largitus. Naxera in Jos. 1. §. 48.

Tradidi poculum Pharaoni. Gen. 40. 11.
Vel in somno de largitione curat, qui liberalis;
clausis oculis manus aperit. Pistor somnians
nihil offert. Tam dignus hic supplicio, quia
ad avaritiam pronus; quam ille praemio, qui
non sibi vinum, sed Pharaoni, propinat. Al-
varez Illustr. 44.

Sumite de optimis terre fructibus &c.
Gen. 43. 11. Abulens. hic: praemonuit illos Ja-
cob, aliqua munera deferre illi viro; ut placabi-
lis illis esset. Noverat enim Jacob; quanta
vis sit muneribus: quia animos iratos conciliant,
& amorem causant.

Tollite in manibus cibaria & occurr-
rite eis, & dicite: servi vestri sumus;
sedus inite nobiscum. Jos. 9. 11. Munera of-
ferunt; ut se dignos adstruant amicitia. Nec

falluntur: susceperunt de cibariis eorum; fecitque cum eis Josua pacem. Naxera hic.

Obtulitque munera Eglon regi Moab. Judic. 3. 17. 19. Regis Eglon ingreditur aulam Hebraeus Aod, aitque, se velle cum rege loqui sine testibus. *Imperavitque rex silentium; egressisque omnibus, qui cum eo erant, ingressus est Aod ad eum.* Si rex Eglon per multos anno. assiduis bellis Israelitas attriverat; cur modò tam facilem aditum præbet Duci Aod, & cum eo solus fermonem miscet? dixerat jam facer Textus, *obtulit munera &c.* Ea enim munerum conditio est, & potentia; ut principum animos alliciat, januas palatii referet, & regios favores facillimè consequatur. Alvarez. Illustr. 44. in Gen. 40.

Stellio moratur in adibus regis. Prov. 30. 28. Quomodo stellio, exiguum animal, alta obtinet? Manibus nititur. Alas non habet, sed manus habet; largis manibus fastigia descendit. Naxera in Jos. 9. §. 19.

§. II.

Munera SS. trium Regum.

Matth. 2.

IN auro regem, in thure Sacerdotem, in myrrha inconcorruptibilem, quamvis passibilem, profitentur. S. Cyprianus de stella, & magis.

Thus Deo, myrrham homini, aurum regi, offerunt S. Leo f. 1. in Epiph.

Imperator est, aurò debet ornari; Dominus; incensum ei debet offerri: homo factus pro nobis, ut habitaret in nobis; de myrrha debet fieri sepultura. S. Fulgentius f. in Epiph.

Scientiam istli, & obedientiam, & charitatem, figuraliter offerebant. S. Chrysof. hom. 8. c. 2. in Matth. c. 2.

Aurum regi, thus Deo, morituro myrrham, Dominicæ devotioni offerunt. S. Chrysol. f. 158.

Alii in his muneribus intelligere volunt Physicam, Ethicam, & Logicam; quas post fidem ad laudem Dei iste Mundus obtulit. V. Beda hic.

Exillimo myrrham esse primam oblationem

incipientium, deinde thus proficientium, denique aurum perfectorum. Guaricus f. in Epiph. Dom.

Offerte aurum dilectionis ardentissima; offerte thus contemplationis devotissima; offerte myrrham contritionis amarissima. Aurum dilectionis, propter bona collata; thus devotionis, propter gaudia præparata; myrrham contritionis, propter peccata perpetrata S. Bonavent. 4. solennit. de Magor. Adorat.

Obtrulerunt aurum tanquam potentissimo regi; thus tanquam potentissimo Judici; myrrham tanquam benignissimo Patri. Id. f. 26. in Epiph.

Quidam sunt boni perfecte; & isti offerunt Deo aurum: quidam sunt boni mediocriter; & isti offerunt Deo thus: quidam sunt mali; & isti offerunt Deo myrrham, per amaritudinem. S. Vinc. Ferr. f. 4. in Epiph.

Aurum Deo offerimus, cum per patientiam probati, in tribulationibus non deficiamus. Thus ei in ara cordis incendimus, cum, interno ejus amore flagrant, per studium compuncta, & lacrymosa orationis, ei placere contendimus. Myrrham quoque de nostri cordis arca proferimus, cum pro ejus amore, vigilando, orando, jejunando, petulantiam carnis edomamus. B. Ivo Carnot. f. de Epiph. D.

Offeramus ei de thesauro temporalium aurum; de thesauro corporis myrrham; de thesauro cordis odoriferum thus. Aurum illi offert, qui temporales divitias, quas possidet; in toto, vel in parte, Deo dicat; vel pauperum usus tribuit. S. Thom. Vill. f. in Epiph. D.

Per aurum elemosyna, thus oratio, myrrham mortificatio carnis. Hugo Card. hic.

Hæc quoque munera & nos quoque spiritualiter Christo quotidie offerre debemus. Per aurum enim significatur fides illuminata, vel donum sapientiæ, vel charitas fervida. Per thus verò figuratur bonæ famæ suavitas, vita exemplaris; vel affectuosa, & dulcis oratio. Per myrrham signatur mortificatio carnis, seu bona opera. Dionys. Carth. hic.

TITULUS XXVII. MUSICA.

Quandocunque spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam. &c. 1. Reg. 16. 23. Potior vis hujus citharæ erat supernaturalis: nimirum quòd David citharæ pulsù mentem suam excitabat; & ferventiù oravit Deum pro Saulis salute. Unde Deus eum exaudiens, ob Davidis ferventes preces, & merita, abigebat demonem à Saule, & sibi restituebat. Rupertus per citharam accipit dulcedinem prædicationis Evangelicæ: hæc enim suâ suavitate ad se rapuit omnes gentes. Cornelius hic.

In voce exultationis, & confessionis, sonus epulantis. Pl. 41. 5. Si velis, te ipsum efficias citharam; cum carnis membra morte affe-

ceris, & animæ cum corpore pulchrum concentum effeceris. S. Chrysof. hic.

Cum vidisset tibiocines. Matth. 9. 23. hoc est, quosdam lugubre carmen canentes, ad provocandum sletum in aliis. Tales inferebantur olim in funere magnarum personarum. Sicut enim quædam symphonæ melodiæ, seu cantus, provocant ad audaciam, sicut in bellis; quædam ad lætitiã; quædam ad devotionem: sic quædam inducunt & planctum. Dion. Carthuf. hic.

Ubi tympana sonant, tibia clamitat, lyra garrit, cymbalum concremat; quis ibi Dei timor? S. Hieron. tom. 2. adversus Helvidium.

Elemen-